

necessitatem est dicere, aut negare unumquodque de uno: manifestum autem est primò quidem definitibus, quid verum, quid vero falso est. Dicere nanque ens non esse, aut hoc esse, falso: ens autem esse, & non ens non esse, verum est. Quare & qui dicit esse aut non esse, verum dicit aut mentitur. Sed nec ens, dicitur non esse, aut esse, nec non ens. Item medium inter contradictionem, aut erit quemadmodum fuscum inter albū & nigrum, aut quemadmodum neutrum inter hominem & equum. Si itaque ita est, non mutabitur perfectio. Ex non bono nanque in bonum mutatur, aut ex hoc in non bonum. Nunc vero semper apparet: non enim est mutationis, nisi ad opposita, & media. Quod si est medium, etiam sic aliqua erit in album non ex non albo generatione: nunc autem non videtur. Item omne intellectuale, aut intelligibile, mens aut affirmat, aut negat. Hoc vero ex definitione patet, cum verum dicat, aut mentiat. Cum enim sic componens dicat aut neget, verum dicit: cum vero sic, mentitur. Item, in omnibus contradictionibus esse oportet, nisi orationis gratia dicatur. Quare neque verum dicet aliquis, neque non verum, & praeter ens, & non ens. Quare etiam praeter generationem & corruptionem, transmutatio aliqua erit. Item in quibuscumque generibus negotio contrarium inducit, in his D. etiam erit: utputa in numeris nec impar, nec non impar numerus: sed impossibile est: ex definitione autem est manifestum. Item in infinitum procedet, & entia non solum sesqualtera, sed etiam plura erunt. Rursus nanque hoc negare erit ad affirmationem & negationem: & hoc quicquam erit. Substantia nanque eius est alia quædam. Item, cum aliquo interrogante an album est, dicat quod non, nihil aliud negavit, nisi ipsum esse: ipsum vero non esse negatio est. Aduenit autem quibusdam opinio ista, sicuti ceteræ quoque præter communem opinionem sunt. Cum enim non possint argumenta contentiosa solvere,cedunt orationi, assentiumq. verū esse quod sylllogisatum est. Quidam itaq. ob talē causam dicunt: quidam vero, propterea quod omnium causam querunt, principium vero ad hos omnes, ex definitione. Fit autem definitio ex eo, quod necessarium est aliiquid eos significare. Ratio enim, cuius signum est nomen, definitio fit. Videtur autem Heracliti quidem opinio, omnia esse, & non esse dicens, vera omnia facere. Anaxagoræ vero, esse aliquod

Α ἦ δοτοφάια τὸν καθ' ἐνδος ὅποιων. δῆλον τὸ
περὶ τον μὴ διεσπαμένον τὸ αἴλιθες καὶ φεύ-
μος τὸ μὴ γε λέγειν τὸ ὄν μὴ ἔδι, οὐ τὸ ἔδι,
φεύμος τὸ γε τὸ ὄντε, οὐ τὸ μὴ ὄν μὴ ἔδι, πλη-
θεῖς καὶ λέγειν ἔδι μὴ ἔδι, ἀληθεύσον, οὐ
φεύσεται. ἀλλ' οὐτε τὸ ὄν λέγεται μὴ ἔδι, οὐ
ἔδι, οὐτε τὸ μὴ ὄν. ἐπιτελεῖται τὸ μεταξὺ τῆς
αἰπεράστεως, οὐτε τὸ φαίνον μέλανθρον καὶ
λευκόν, οὐτε τὸ μικρότερον μικρότερον καὶ
τὸ πιον. εἰ μὴ οὐκ οὐτως, οὐτε μεταβάλ-
λονται μὴ ἀγαθον γε εἰς αἰγαθόν μεταβύλ-
λεται, οὐτε τεύτου εἰς μὴ αἰγαθόν. νῦν δὲ οὐτε
φαίνεται. οὐ γάρ δια μεταβολή, ἀλλ' οὐτε τὸ
αἰπειρόμερα καὶ μεταξύ. εἰ δὲ οὐτε μεταξύ,
οὐ γάρ τοι εἴη τοι περὶ τῶν λευκῶν, οὐτε μὴ ὁ λευ-
κοῦ γένεσις νῦν δὲ οὐκ ὁράται). ἐπιτελεῖ τὸ μετα-
νοτὸν καὶ νοτὲν, οὐ σιάναι κατεφοιτεν, οὐτε
C πόφοιτο τοι δὲ οὐτε διερμοι δῆλον ὅτεν αἰλι-
θεύει οὐτε φεύμεται. ὅτεν μὴ διαθῆναι, φαί-
σον οὐτε διοπάσον αἰλιθεύει. ὅτεν τὸ ὄδιον, φεύ-
μος. ἐπιτελεῖ παρὰ πάσας μὲν ἔδι ταῦτα αἰπειράσθε,
εἰ μὴ λόγου τοντοντες λέγεται. οὐτε καὶ οὐτε αἰλι-
θεύση τοι, εἴτε οὐτε αἰλιθεύσῃ καὶ παρὰ τὸ ὄν τοι
τὸ μὴ ὄντες λέγεται. οὐτε καὶ παρὰ γένεσιν καὶ φθορα,
μεταβολή τοι ἔσται. Επιτελεῖ δέ τοι δύος γένεσιν οὐτο-
πόφοιται τὸ ἐμαντον διπέρφερεν, καὶ τούτοις ἔσται.
D Εἶτε οὐτε αἰπειρός οὐτε πελεπός, οὐτε οὐ πελεπός
αἰπειρός. ἀλλ' αἰματοτοντες μὲν διερμοι τὸ δῆ-
λον. οὐτε εἰς αἰπειρον βαθειται, οὐ μόνον οὐ-
μόλια ταῦτα ἔσται. μηδὲ καὶ πλείω παλαιν
γε τὸ διοπάσον τοτε περὶ τῶν φεύσιν καὶ
τῶν φεύμασιν, καὶ τοῦτο τὸ διοπάσον τὸ γε οὐσία τὸ
τοις ἀντιθέμην. Εἴτε οὖτας ὁραμψον οὐτε λευκόν διατεν,
εἴπη οὖτε οὐτε διοπάσον διοπάσθειν οὐ τὸ ἔδι. Α-
E πόφοιται τὸ διοπάσον τὸ μὴ ἔδι. Επιλύσθε δὲ οὐτοις αὐ-
τοι οὐδέξια, οὐτε τοι καὶ αἱ δημητρίαι τοῦ παραδέξων.
ὅτεν γε λύειν μη μικρώνται λόγους οὐτε πελεποίους,
ἐκδύντες τοι λόγους. σύμφασιν αἰλιθεύει τὸ
συλλογισμένον. οὐ μὴ οὐδὲ δια τοιαντίων αἰπειρά-
λέγονται, οὐ τὸ δια τοι πατών λόγου τοιαντίν. αἴ-
χθε τὸ περὶ τοις αἴπειρας τούτοις οὐτε διερμοι οὐτε
φεύμοις τὸ γένενται οὐτε τοι σημειώνται τοι αἰακηγενον τὸ
ἀντοιζόν γε λόγους, τὸ δια τοι οὐρα σημειών, οὐτε
F μεταξύ τοι αἰπειράσθεως. οὐτε πατεται τοιαντίν.